

دوست دارید گله ای بوفالو داشته باشید یا دسته ای غاز! بوفالوها حیوانات جالبی هستند. همگی به یک پیشرو وفادارند و آنچه را که به آنها گفته می شود، دقیقاً انجام می دهند. این وفاداری همان چیزی است که ما در سازمان به دنبال آن هستیم. بوفالوها سوال نمی کنند، آنها صرفاً دنباله روی می کنند. تا زمانی که چیزی به آنها گفته نشده حرکتی نخواهند کرد. در گوشه ای می ایستند، انتظار می کشند و منتظر دستورات هستند. درست همانند افراد بسیاری که در سازمان ها با بی عملی منتظر دریافت دستورات می مانند و توجه ندارند که با این انتظارات چه فرصت هایی را از دست می دهند. همانگونه که عاقبت بوفالوها قوطی کنسرو شدن در قفسه فروشگاه هاست، سرانجام سازمان های بوفالویی نیز محو شدن از صحنه رقابت شرکت هاست.

غازها نیز پرندگان جالبی هستند. هر غاز می داند که باید به همان جایی برود که دسته غازها قصد سفر به آنجا را دارد. جایی که غاز پیشرو به سبب وزش باد در مسیر حرکت، زودتر از دیگران خسته می شود به عقب دسته باز می گردد و غاز دیگری از بخش میانی دسته جای او را می گیرد و در نوک دسته V شکل غازها پرواز می کند. این بدان معناست که هر غاز دقیقاً می داند که دسته غازها به کجا می روند. آیا اکثر سازمان ها این گونه اند؟ آیا در اکثر سازمان ها کارکنان می دانند سازمان شان به کجا می رود؟ متأسفانه نه!

هر غازی همواره آماده است تا در صورت ضرورت گام پیش نهد و مسئولیت جلوداری را بپذیرد. آیا این امر در سازمان های ما هم واقعیت دارد؟ آیا در سازمان هر کسی مشتاق است گام پیش نهد و مسئولیت بپذیرد؟ غازها نسبت به وضعیت یکدیگر حساس هستند. این امر در سازمان ها وجود دارد؟ غازها از طریق همکاری متقابل اعضا حرکت می کنند به گونه ای که نسبت به پیشرفت دسته غازها به سمت مقصد می تواند ۱۷۱ درصد بیش از حرکت فردی آنها باشد.

ویژگی های سازمان بوفالویی و سازمان های غازی را می توان در موارد زیر خلاصه کرد:

بوفالوها

آنها به یک رهبر پایبند و وفادار هستند

آنها درست همان کاری را انجام می دهند که دستور داده شده
آنها هرگز سوال نمی کنند و صرفاً پیروی می کنند.
بوفالوها منتظر دستورند تا دستور نرسد هیچ کجا نمی روند و هیچ کاری نمی کنند.
هیچ کس جای دیگری را پر نمی کند و مسئولیت نمی پذیرد.

غازها

هر غاز به هنگام پرواز دسته جمعی احساس مسئولیت می کند.
هر غاز فقط پیروی محض نمی کند وضع خود را در راه می سنجد و به تصمیمی که باید بگیرد فکر می کند.
هر غاز مسیر پرواز گروه را می داند.
همه غازها تمایل به پذیرش مسئولیت و پیش قدمی را دارند.
غازها در طول پرواز مراقب یکدیگر هستند.
هر غاز زمان اینکه چقدر می خواهد در نوک گروه پرواز کند با خودش است.

اگر گله ای بوفالو دارید و می خواهید به جایش یک دسته غاز داشته باشید، به بوفالوهایتان فرمان پرواز دهید! البته اگر اتفاقی نیفتاد تعجب نکنید!! باز دوباره فرمان پرواز می دهید؟ اما مطمئنم باز هم اتفاقی نمی افتد! چرا؟ چون ابتدا باید خودتان را تغییر دهید. بزرگترین مانع بر سر تغییر، دیگران نیستند بلکه خودت هستی. برای به پرواز در آمدن بوفالوها لازم است بیاموزید که باید افرادی متفاوتی باشید. دستور دادن به دیگران برای تغییر آسان است، اما تغییر در عمل بسیار دشوار است.

* برگرفته از کتاب استعاره های مدیریتی، مسعود بینش، سازمان مدیریت صنعتی